

[Christmas Møller.]

lignende Beslutning, hvis det mener, at dette er nødvendigt, og saa er Sagen jo i Orden. Men for øvrigt maa jeg for mit Vedkommende mene, at Folketinget med dets afgørende Indflydelse nok alene kunde vedtage en saadan Beslutning, og at Statsrevisionen da sikkert vilde rette sig derefter.

Rigsdagens Regnskab foreligger for Finansaaret 1932—33 i Rigsdagstidenden for indeværende Samling, Sp. 75 og 76, og det, vi foreslaar, er dette, at Regnskabet for 1933—34 kritisk gennemgaas, og at der derefter gives en Beretning til Offentligheden. Denne Beretning vil ganske utvivlsomt vise, at en meget, meget stor Del af den Kritik, som er rettet imod Rigsdagen, Rigsdagsmændenes Honorarer o. s. v., er ugrundet, og Rigsdagen har Lov til, forekommer det mig, da man fra saa mange Sider misbruger Talefriheden paa dette Omraade, at give en Redegørelse for sine Forhold. Jeg nævner, at Rigsdagens Udgifter i forrige Regnskabsaar var 2 099 331 Kr. 99 Øre; heraf er gaaet til Vederlag til Rigsdagsmænd 1 197 000 Kr., til Lønninger over en halv Million, til Pensioner og Understøttelser lige ved 60 000 Kr., saaledes at 1 787 000 Kr. anvendes alene paa disse Konti og der altsaa kun er 300 000 Kr. tilbage, hvoraf Trykkeriudgifter og Bogbinderiarbejde beslaglegger det halve. Vi kender det jo herinde, vi ved paa dette som paa alle andre henhenhørende Omraader nøje Besked, men det er ikke nok, at vi kender det, det er ogsaa nødvendigt, at der af Statsrevisionen gives Besked om disse Forhold, og derfor stiller vi altsaa det Forslag, jeg her har nævnt. Jeg stiller det ikke — vi har heller ikke i vor Presse givet Udtryk derfor — som et kæmpemæssigt Besparelsesforslag, men vi har givet Udtryk for, at Offentligheden skulde have Klarhed over de faktisk raadende Forhold.

Det andet Punkt gaar ud paa at henstille til det høje Præsidium, og først og fremmest til den højtærede Formand som Leder af Præsidiet, at lade udarbejde en Oversigt over de lønnede Hverv og Kommissioner, som Rigsdagens Medlemmer har som saadanne. Vi ved jo, at der er Omraader, hvor man har fuldkommen fantastiske Forestillinger paa dette Punkt. Jeg har set, at der er et periodisk Tidsskrift, et Maanedssblad eller Fjortendagesblad, hvad det nu er, som har givet Udtryk for, at det var det, der var Skyld i, at dette Forslag kom. Der kan jo laves saa mange Tidsskrifter for en billig Penge her i Landet, for dyrt er det

ikke at sætte nogle Sider sammen og sætte noget Tryksvæerte paa dem, men naar dette Tidsskrift, Skatteborgerforeningens Blad, f. Eks. omtaler hele det herhenhørende Spørgsmaal paa den Maade, at det med Hensyn til det udenrigspolitiske Nævn til Eks. siger, at det „har endnu ikke faaet fastsat Honorarer eller Diæter“, saadan noget lignende staar der, saa viser dette en Tankegang og en Betragtning, som vi for vort Vedkommende gerne vil slaa ned.

Det kan godt være, at der paa et og andet Omraade i Rigsdagen er Fejl, en og anden Ting at rette, men det er fuldkommen givet for alle os, der kender Forholdet, at det er en ganske urimelig og meningsløs Tale, der føres. Der kunde maaske ogsaa være Grund til at sige over for alle dem, der selv er saa kritiske og skarpe med Hensyn til sligt, at der burde maaske være lidt større Offentlighed i deres egne Sager! Lad os faa at vide, hvorledes Pengene anvendes for deres Vedkommende, og lad os saa se, om de det ene Sted anvendes saa meget daarligere og saa meget anderledes end det andet.

Rigsdagsmændenes Honorarer f. Eks. er lave i dette Land, lavere end i de fleste andre Lande, og Sandheden er den, at en Rigsdagsmand, som virkelig vil arbejde med Sagerne og sætte sig ind i dem, er en af de slettest lønnede Personer her i Landet. Men siger man sligt, hører man straks: Ja, men saa er der disse her Udvalg! Dette med Udvalgene bliver ud over Landet pustet op saa fra den ene og saa fra den anden Side, men vi ved jo alle sammen, at det har ikke noget paa sig. Det kan være en lille Smule tilfældigt, om Udvalgsarbejde honoreres, om der gives Diæter, eller om der overhovedet ikke gives noget. Man har i denne Forbindelse peget paa Rigsdagens Valutaudvalg, som for saa vidt har med de største økonomiske Interesser at gøre og har maattet staa til Disposition til enhver Tid. Ulønnet skal det efter min Opfattelse være og er det ogsaa. Ogsaa det udenrigspolitiske Nævn har været nævnt. Det er et af de Nævn, om hvilke der er givet særlig Lov, et Nævn med et særligt Ansvar og Tavshedspligt — her maa det maaske være tilladt at indskyde, at denne Pligt ikke i dette Udvalg, men andre Steder, hvor den ogsaa gælder, kan have voldt visse Vanskeligheder. I de forskellige Udvalg og lignende kan der siges at være en forskelligartet Behandling, som maaske ikke altid er lige rationel, men alt, hvad der hedder Udvalgsarbejde i Rigsdagen, hele det daglige almindelige Rigsdagsarbejde er — det ved enhver — ulønnet. Hvad der gives, er kun Diæterne eller Vederlaget, de 4 000 og de